

Tesáno do kamene

Znouzectnost

Nemyslím na věci věčné
sluníčko když sedmitečné
bez projevů chvály diků
z Everestu k prostředníku
krovky rudé zvedá a letí...

Před večeří než se setmí
z okna vrhám pohled letmý,
zase voní kyprá hlína
zpoza brány cintorína.

To co vy, to byli my,
tesáno do kamene.
To co vy, budete vy,
někdy se zapomene.

Mládí - pomine!
Krása - pomine!
Láska - pomine!
Co potom zůstane, jémine, jémine, nám?

Vstanou noví bojovníci,
věrozvěsti, podvodníci,
všechno už tu jednou bylo,
něco zbylo, jiný shnilo.

To co vy, to byli my,
tesáno do kamene.
To co vy, budete vy,
někdy se zapomene.

Pýcha - pomine!
Závist - pomine!
Nenávist - pomine!
Co potom zůstane, jémine, jémine, nám?

Pravil jeden pán mi moudrý,
ať zůstane, co je dobrý,
přijde chvíle zpátky hledět,
ať se není za co stydět.

To co vy, to byli my,
tesáno do kamene.
To co vy, budete vy,
někdy se zapomene.

Mládí - pomine!
Krása - pomine!
Láska - pomine!
Co potom zůstane, jémine, jémine?

Pýcha - pomine!
Závist - pomine!
Nenávist - pomine!

Zůstanou vzpomínky,
v mozaice kamínky nám!